

potheken en banksaldi bezit Kuijl's Fundatie f 670.000,00, de opbrengst van de gebouwen zou f 325.000,00 bedragen. Totaal rond f 1 miljoen. Eventuele nieuwbouw zou zeker op ongeveer 7 ton komen, zodat nog 3 ton resteert. Met dat kapitaal is het, zo stelde hij, onmogelijk om tot een sluitende exploitatierekening te komen⁴³). Men besloot zich zeer voorzichtig op te stellen tegenover het St. Franciscus Gasthuis. Er werden besprekingen gevoerd en contracten opgesteld. Er werd gedacht, gepolst en gepraat maar iets definitiefs gebeurde er niet.

Enkele jaren gingen voorbij, waarin de situatie voor de regenten steeds nijpender werd. Tijdens een vergadering op 21 april 1958 deelde ir. Van der Heyden mee dat er in de vestibule enkele scheuren zijn ontstaan die hij niet begrijpt. Bovendien is de achtergevel horizontaal gescheurd. Tot overmaat van ramp berichtte hij dat ook de straatlaag binnenkort zal wegzakken, omdat het zand wegloopt. Hoelang de Fundatie het nog zal houden durfde hij niet te zeggen, maar als er wat schoren worden aangebracht, dacht hij dat het gebouw nog wel drie jaar mee zou kunnen⁴⁴). Nog één keer kwam de mogelijkheid van restauratie ter sprake. Men vroeg zich af of Monumentenzorg geen subsidie zou willen geven maar met name mr. Suermondt vroeg zich af of de verkrijgbare subsidie wel voldoende zou zijn⁴⁵). Hoe de besprekingen met deze instantie verder verliepen kan ik niet met zekerheid melden. Verder komt deze mogelijkheid niet meer te sprake en ik zie 1959 dan ook als het jaar waarin definitief tot nieuwbouw werd besloten.

Allerlei plannen werden gemaakt. Zelfs werd serieus overwogen om alleen maar een bejaardenflat te bouwen⁴⁶). Toch blijkt steeds weer dat de regenten sterk gehecht zijn aan het oude hoofdgebouw en hiervan zo veel mogelijk elementen willen meenemen. Dit blijkt ook al uit een ontwerpcontract uit 1956 tussen Kuijl's Fundatie en het St. Franciscus Gasthuis waarin als voorwaarde voor de tenuitvoerlegging is opgenomen '(...) dat de Fundatie vergunning zal hebben verkregen om de voorgevel, de achtergevel, schoorsteenmantels, deuren, plafonds en dergelijke die historische en/of artistieke waarde hebben uit het perceel Schiekade 56 af te breken en mede te nemen om bij de nieuwe bouw te worden gebezigd'⁴⁷). Dat niet alle betrokkenen het met die zienswijze eens waren blijkt wel uit een schrijven van opnieuw mr. Suermondt aan de overige regenten, waarin hij verslag doet van een bespreking met ir. Van der Heyden. De volgende passage, die betrekking heeft op een door mr. Suermondt gewenst overbrengen van de regentenkamer,